

Van Sappe-Meer en de Veenborg Welgelegen

Dit is een lied van natte voeten
Van kromme rug en zuigend veen
Van heren en bazen en moeten
En van voordeel dat verdween

Met de komst van kloosters
Begon het gegraaf en gezwoeg
Sappe perste pachters uit
Maar altijd wou hij meer
En nooit was het genoeg
Nooit genoeg gezwoeg

*De duvel slaat zijn staart
Verdoemt de slappe grond
En waar de kachel rookt
Praat men de heren naar de mond
Op mijn Groninger grond*

Hier kwamen lui uit Utrecht
Met rechten in hun hand
En met groepen en met raaien recht
Ontwaterde men 't land

De hele prut werd afgebonkt
En steek na steek verkocht
Opzichtig werd een borg gebouwd
Gelegen was het wel
In 't zure vocht
Met t bruine goud verkocht

*De duvel slaat zijn staart
Verdoemt de slappe grond
En waar de kachel rookt
Praat men de heren naar de mond
Op mijn Groninger grond*

Een wingewest gaat te water
Tot de winst is wegge-ebt
Wat blijft is hoop voor later
En blaren voor wie schept

Nog altijd klinkt gerommel
En ruikt onwelriekend gas
Daar de duvel er mee speelt
Hij nam en neemt zijn deel
Waar eerst het Sap-meer was
Voert rilling door t gras

*Die duvel slaat zijn staart
Verdoemt de slappe grond
En waar de kachel rookt
Praat men de heren naar de mond*

De duvel slaat zijn staart
De heer kijkt in het rond
Met beide wil ik niks van doen
Weg, weg van mijn grond
Met beide wil ik niks van doen
Weg, weg van mijn grond
Mijn Groninger grond